



Fremsat den 26. oktober 2011 af justitsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område

(Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb)

§ 1

I international købelov, jf. lov nr. 733 af 7. december 1988, foretages følgende ændring:

1. § 1, 2. pkt., ophæves.

§ 2

I lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 26. august 1996, foretages følgende ændring:

1. Efter § 9 indsættes i *kapitel I*:

»§ 9 a. §§ 1-9 finder ikke anvendelse på afslutning af aftaler om lølørekøb, der er omfattet af den internationale købelov.«

§ 3

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. For aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det samme gælder for aftaler, hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
2. **Lovforslagets baggrund**
3. **CISG del II om aftaleindgåelse og forholdet til dansk ret**
 - 3.1. Generelt om CISG
 - 3.2. CISG del II om aftaleindgåelse og forholdet til aftalelovens kapitel I om afslutning af aftaler
 - 3.3. Anvendelsen af CISG del II
4. **Rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507)**
5. **Justitsministeriets overvejelser**
6. **Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
7. **Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
8. **Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne**
9. **Lovforslagets miljømæssige konsekvenser**
10. **Lovforslagets forhold til EU-retten**
11. **Hørte myndigheder og organisationer mv.**
12. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

FN's konvention om aftaler om internationale køb har været gældende her i landet siden den 1. marts 1990. Det gælder dog ikke konventionens del II, som indeholder regler om aftalens indgåelse, og som Danmark – i lighed med Finland, Norge og Sverige – ved ratifikationen tog forbehold om ikke at ville være bundet af.

Konventionen, der omfatter køb mellem parter, som har deres forretningssteder i forskellige kontraherende stater, eller hvis international privatrets regler fører til anvendelse af en kontraherende stats love, indeholder bestemmelser om indgåelse af aftaler om internationale køb, parternes forpligtelser ved sådanne køb samt retsvirkningerne af parternes misligholdelse af deres forpligtelser. Visse former for køb, herunder f.eks. forbrugerkøb, falder uden for konventionens anvendelsesområde.

Konventionens bestemmelser er deklaratoriske, hvilket vil sige, at konventionens bestemmelser – når bortses fra konventionens artikel 12 (om visse landes krav om skriftlighed ved bl.a. aftalens indgåelse) – kun bringes i anvendelse, for så vidt parterne ikke har aftalt andet. Parterne kan således tilsidesætte konventionen helt ved at aftale, at et bestemt lands aftaleret og/eller køberet skal finde anvendelse på aftalen, eller ved at aftale, at enkelte af konventionens bestemmelser fraviges eller ændres.

Med lovforslaget, der bygger på anbefalingerne i en fællesnordisk rapport »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507), foreslås konventionens del II, der regulerer forhold, som svarer til aftalelovens kapitel I om afslutning af aftaler, gennemført i dansk ret, således at Danmark kan ophæve sit forbehold over for denne del af konventionen. På tilsvarende måde forventes Finland, Norge og Sverige at ophæve deres respektive forbehold over for konventionens del II.

En ophævelse af det danske forbehold over for konventionens del II indebærer, at det for erhvervsdrivende, der har deres forretningssted her i landet, og som indgår f.eks. aftaler om import eller eksport af varer med erhvervsdrivende, der har forretningssted i udlandet, bliver mere forudsigeligt, hvilke regler der vil gælde med hensyn til spørgsmålet om aftalens indgåelse. Herved vil de transaktionsomkostninger, som er forbundet med danske erhvervsdrivendes indgåelse af aftaler om internationale køb, efter omstændighederne blive minimeret. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 3.3 og 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Konventionens autentiske tekst på engelsk og fransk er – tillige med en oversættelse heraf til dansk – optaget som bilag til den internationale købelov, jf. lov nr. 733 af 7. december 1988 (international købelov). Som bilag 2 til dette lovforslag er optaget den autentiske tekst på engelsk og fransk for så vidt angår konventionens del II om aftalens indgåelse tillige med en oversættelse heraf til dansk.

2. Lovforslagets baggrund

FN's konvention om aftaler om internationale køb (Convention on Contracts for the International Sale of goods) (herefter benævnt CISG) blev vedtaget i Wien den 11. april 1980. Konventionen indeholder regler om indgåelse af aftaler om internationale løsøre-køb, om købers og sælgers forpligtelser og om retsvirkningerne af kontraktbrud mv.

Justitsministrene i Danmark, Finland, Norge og Sverige nedsatte i juni 1980 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at afgive indstilling om, hvorvidt de nordiske lande burde tiltræde konventionen. I november 1980 anbefalede arbejdsgruppen til justitsministrene, at de nordiske lande skulle underskrive konventionen, dog med forbehold om ikke at ville være bundet af konventionens del II.

CISG blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 733 af 7. december 1988 (international købelov). I overensstemmelse

med arbejdsgruppens anbefaling om, at de nordiske lande burde tage forbehold om ikke at ville være bundet af konventionens del II, hvilken anbefaling Justitsministeriets købelovudvalg tiltrådte, indeholder den internationale købelov i § 1, 2. pkt., et sådant forbehold.

Ved den efterfølgende ratifikation af konventionen tog Danmark – i lighed med Finland, Norge og Sverige – i medfør af konventionens artikel 92, stk. 1, forbehold over for konventionens del II.

Det danske forbehold over for del II i CISG indebærer, at det er den danske aftalelovs kapitel I om aftaleindgåelse, der gælder ved indgåelse af internationale købsaftaler, som efter international privatret er undergivet dansk ret. I tilfælde, hvor det er loven i en anden konventionsstat, der skal anvendes, vil det afhænge af denne anden konventionsstats ret, hvilke regler der skal anvendes. Denne anden konventionsstats ret vil i praksis ofte medføre, at CISG del II – uanset det danske forbehold – finder anvendelse på spørgsmålet om aftalens indgåelse.

I Nordisk Ministerråd blev det i 2008 – bl.a. på baggrund af en henvendelse fra Det Internationale Handelskammer (ICC), der er af den opfattelse, at de nordiske lande bør ophæve deres forbehold for CISG del II – besluttet at tage forbeholdet op til fornyet overvejelse. Den Nordiske Embedsmandskomiteé for lovsamarbejde (EK-LOV) anmodede i den forbindelse en svensk professor om at foretage en udredning af, hvorvidt de nordiske lande bør ophæve deres forbehold over for CISG del II. I rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507) konkluderes det, at fordelene ved en ophævelse af de nordiske landes forbehold over for CISG del II klart overstiger ulemperne herved. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 4 nedenfor.

Justitsministeriet sendte i april 2009 rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507) i høring, og på baggrund af de danske høringsvar, herunder fra Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Industri, Håndværksrådet, Retspolitisk Forening og Københavns Universitet, der alle udtrykker støtte til en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II, samt høringsvarene fra øvrige nordiske lande, er der bred tilslutning til, at de nordiske lande ophæver deres respektive forbehold over for CISG del II.

På den anførte baggrund foreslås den internationale købelov ændret med henblik på at gennemføre CISG del II i dansk ret. Med den foreslåede ophævelse af § 1, 2. pkt., i den internationale købelov vil CISG, hvis lovforslaget vedtages, i sin helhed være gennemført i dansk ret.

Finland, Norge og Sverige forventes på tilsvarende måde at ophæve deres respektive forbehold over for CISG del II. Den svenske og finske regering har henholdsvis i april og august 2011 fremlagt lovforslag herom. Den norske regering har efter det oplyste endnu ikke taget stilling til, hvornår lovforslag om ophævelse af det norske forbehold over for CISG del II vil blive fremlagt.

3. CISG del II og forholdet til dansk ret

3.1. Generelt om CISG

3.1.1. Konventionens *del I* (artikel 1-13) indeholder – ud over bestemmelser om konventionens anvendelsesområde – visse almindelige bestemmelser om bl.a. fortolkning af konventionen og parternes erklæringer eller adfærd samt spørgsmål om, hvilket af flere forretningssteder der skal tillægges betydning ved anvendelsen af konventionen.

Efter konventionens artikel 1 gælder konventionen for løsøre køb mellem parter, der har deres forretningssteder i forskellige stater, hvis disse stater er kontraherende stater, eller hvis international privatrets regler fører til anvendelse af en kontraherende stats love, jf. konventionens artikel 1.

Visse former for køb falder uden for konventionens anvendelsesområde, herunder f.eks. forbrugerkøb, jf. artikel 2, litra a. Det samme gælder køb på auktion, køb i forbindelse med enhver form for tvangsfuldbyrdelse eller anden form for tvangssalg samt køb af bl.a. aktier, værdipapirer, skibe, fly og elektricitet, jf. artikel 2, litra b-f.

Den omstændighed, at konventionen ikke anvendes på de køb, der er nævnt i artikel 2, indebærer, at et sådant køb bedømmes efter købeloven, hvis dansk ret anvendes.

Artikel 3 regulerer forholdet til bestillingskøb. Konventionen skal efter artikel 3, stk. 1, ikke anvendes på aftaler, hvor bestilleren skal levere en væsentlig del af det materiale, som er nødvendigt til fremstillingen eller tilvirkningen af varen. Afgørende for, om en aftale skal betragtes som et bestillingskøb, der er omfattet af konventionen, er, at den del af materialet, som bestilleren skal levere, ikke kan betragtes som væsentlig.

Efter artikel 3, stk. 2, anvendes konventionen heller ikke på aftaler, hvor den overvejende del af leverandørens forpligtelser består i at levere arbejdskraft eller andre tjenesteydelser (f.eks. en reparation, hvor sælgeren skal levere mindre reservedele).

Artikel 4 præciserer, at konventionen kun gælder for indgåelse af aftaler om internationale løsøre køb samt sælgerens og køberens forpligtelser i henhold til sådanne køb. Det fremhæves særligt, at konventionen ikke regulerer spørgsmål om aftalers gyldighed eller ejendomsrettens overgang.

Konventionens bestemmelser er deklaratoriske, det vil sige at konventionens bestemmelser kun bringes i anvendelse, for så vidt parterne ikke har aftalt andet. Parterne kan således tilsidesætte konventionen helt ved at aftale, at et bestemt lands aftaleret og/eller køberet skal finde anvendelse på aftalen, eller ved at aftale, at enkelte af konventionens bestemmelser fraviges eller ændres.

Om konventionens artikel 1-13 henvises der i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslag nr. L 35 om forslag til international købelov, der blev fremsat den 6. oktober 1988, jf. Folketingstidende 1988-89, tillæg A, s. 869 ff.

3.1.2. Konventionens *del II* (artikel 14-24) om aftalens indgåelse indeholder bl.a. regler om, hvad der skal anses

som et tilbud, og hvornår et tilbud eller svar på et tilbud bliver bindende. Endvidere behandles spørgsmålet om tilbagekaldelse af tilbud og svar på tilbud samt virkningen af, at et svar kommer for sent eller afviger fra tilbuddet. Der henvises herom i øvrigt til afsnit 3.2. nedenfor.

3.1.3. Konventionens *del III* (artikel 25-88) indeholder de egentlige bestemmelser om sælgerens og køberens forpligtelser ved køb samt retsvirkningerne af misligholdelse af disse forpligtelser. Denne del af konventionen er opdelt i fem kapitler.

Det første kapitel (artiklerne 25-29) indeholder bl.a. visse almindelige bestemmelser om køb. Heri angives, hvad der skal anses for at være en væsentlig misligholdelse. Kapitlet indeholder endvidere bestemmelser om ophævelseserklæringer og om, hvem der bærer risikoen for meddelelser til modparten.

Det andet kapitel (artiklerne 30-52) vedrører sælgerens pligter. Der er bestemmelser om levering af varen og om overgivelse af dokumenter vedrørende varen. Endvidere indeholder dette kapitel bestemmelser om mangler og om køberens undersøgelsespligt. Også betydningen og retsvirkningen af bl.a. såkaldte retsmangler er reguleret i dette kapitel. Kapitlet indeholder herudover bestemmelser om køberens beføjelser i tilfælde af sælgerens misligholdelse.

Det tredje kapitel (artiklerne 53-65) vedrører køberens pligter. De er udformet som et slags spejlbillede af bestemmelserne om sælgerens forpligtelser. Kapitlet indeholder herudover bestemmelser om sælgerens beføjelser i tilfælde af køberens misligholdelse.

I det fjerde kapitel (artiklerne 66-70) behandles risikoen for varen og risikoens overgang.

Det femte kapitel (artiklerne 71-88) indeholder regler, som er fælles for sælgerens og køberens pligter, herunder regler om anticiperet misligholdelse og erstatning. Kapitlet indeholder endvidere regler om ansvarsfrihed.

Om konventionens artikel 25-88 henvises der i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslag nr. L 35 om forslag til international købelov, der blev fremsat den 6. oktober 1988, jf. Folketingstidende 1988-89, tillæg A, s. 869 ff.

3.1.4. Konventionens *del IV* (artikel 89-101) indeholder konventionens afsluttende bestemmelser, herunder bestemmelser om adgangen for de kontraherende stater til at tage forbehold.

Ud over muligheden for at tage forbehold om, at konventionens del II om aftalens indgåelse ikke skal finde anvendelse, jf. konventionens artikel 92, stk. 1, indeholder konventionens artikel 94 (den såkaldte nabolandsklausul) mulighed for, at stater, der har samme eller nært beslægtede retsregler om køb, kan tage forbehold om, at konventionen ikke skal gælde for køb mellem parter, som har deres forretningssted i de pågældende stater (den såkaldte nabolandsklausul).

I forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen tog Danmark – i lighed med Finland, Norge og Sverige – i

medfør af denne nabolandsklausul et forbehold om, at de nordiske købelove – frem for konventionens regler – skal anvendes på internationale køb mellem parter, der har deres forretningssted i de nordiske lande.

I det lovforslag om ophævelse af det svenske forbehold over for CISG del II, som den svenske regering har fremlagt i april 2011, er der lagt op til at fastholde det svenske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. På samme måde er der i det lovforslag om ophævelse af det finske forbehold over for CISG del II, som den finske regering har fremlagt i august 2011, lagt op til at fastholde det finske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. I overensstemmelse hermed indeholder dette lovforslag ikke forslag om at ophæve det danske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. Heller ikke Norge vil efter det oplyste foreslå sit forbehold i henhold til nabolandsklausulen ophævet.

Efter konventionens artikel 93 kan en kontraherende stat tage forbehold om, at konventionen ikke skal gælde for et eller flere af statens landområder, hvis staten har to eller flere landområder, hvor der i medfør af statens forfatning gælder forskellige retssystemer vedrørende de emner, som konventionen behandler.

I forbindelse med ratifikationen af CISG tog Danmark forbehold efter konventionens artikel 93, således at konventionen ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Efter den gældende bestemmelse i § 5 i international købelov kan loven ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette er dog ikke sket, og forbeholdet efter konventionens artikel 93 gælder derfor fortsat.

Om konventionens artikel 89-101 henvises der i øvrigt til pkt. 5.5-6.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 35 om forslag til international købelov, der blev fremsat den 6. oktober 1988, jf. Folketingstidende 1988-89, tillæg A, s. 869 ff.

3.2. CISG del II om aftalens indgåelse og forholdet til aftalelovens kapitel I om afslutning af aftaler

3.2.1. CISG del II om aftalens indgåelse omfatter artiklerne 14-24. I artiklerne 14-17 behandles tilbud, mens artiklerne 18-22 gælder antagende svar. Artikel 23 og 24 regulerer spørgsmålet om, hvornår en aftale er kommet i stand.

Reglerne i CISG del II (og i øvrigt også de øvrige regler i CISG på nær artikel 12, jf. pkt. 3.1.1 ovenfor) er – på samme måde som reglerne i aftalelovens kapitel I om afslutning af aftaler – deklatoriske og viger for sædvaner og anden handelsbrug, jf. herved CISG artikel 6 og artikel 9 samt aftalelovens § 1.

3.2.2. Artikel 14, stk. 1, indeholder en udtrykkelig definition af begrebet »tilbud« i konventionens forstand.

Efter bestemmelsen udgør et forslag om indgåelse af aftale, som rettes til en eller flere bestemte personer, et tilbud, hvis det er tilstrækkeligt bestemt og viser tilbudsgiverens vilje til at være forpligtet, hvis tilbuddet antages, jf. artikel 14, stk. 1, 1. pkt. Et forslag er tilstrækkeligt bestemt, hvis

det angiver den vare, som det angår, og udtrykkeligt eller stiltiende fastsætter eller angiver, hvordan varens mængde og pris skal fastsættes, jf. artikel 14, stk. 1, 2. pkt.

Konventionens artikel 14, stk. 2, fastslår i forlængelse heraf, at et forslag, der ikke er rettet til en eller flere bestemte personer, alene skal anses for en opfordring til at give tilbud, medmindre det modsatte klart er tilkendegivet af den person, som fremsætter forslaget. Ordet »person« omfatter både fysiske og juridiske personer.

Aftaleloven indeholder ikke en definition af tilbud, men aftalelovens forarbejder betoner – ligesom ordlyden af artikel 14 – at en erklæring for at kunne anses for et tilbud må være tilstrækkeligt bestemt og vise den erklærendes endelige vilje til at blive bundet af erklæringen, jf. s. 18 i kommissionsbetænkningen af 1914, Udkast til Lov om Aftaler og andre Retshandler på Formuerettens Omraade med tilhørende Bemærkninger.

Desuden fremgår det af forarbejderne til aftalelovens §§ 1 og 9, at f.eks. rent upersonlige massehenvendelser, der nærmest har karakter af almindelig reklame, heller ikke i aftalelovens forstand anses som tilbud, men alene som opfordringer til at gøre tilbud, jf. s. 18 og 31 ff. i kommissionsbetænkningen af 1914, Udkast til Lov om Aftaler og andre Retshandler på Formuerettens Omraade med tilhørende Bemærkninger.

3.2.3. Efter konventionens artikel 15, stk. 1, får et tilbud virkning, når det kommer frem til tilbudsmotageren. Det fremgår af stk. 2, at tilbudsgiveren indtil dette tidspunkt kan tilbagekalde tilbuddet, selv om han f.eks. i tilbuddet har angivet, at det er uigenkaldeligt. I artikel 24 angives en definition af udtrykket »kommet frem«.

Efter dansk ret er et tilbud bindende, når det er kommet til modtagerens kundskab, jf. aftalelovens § 7. Om tilbagekaldelse af tilbud henvises til pkt. 3.2.4 nedenfor.

3.2.4. Efter konventionens artikel 16, stk. 1, kan et tilbud tilbagekaldes, indtil tilbudsmotageren har afsendt sit antagende svar.

Bestemmelsen indebærer, at tilbudsmotageren selv bærer risikoen for de udgifter, som han har haft ved at bedømme tilbuddet, da tilbuddet ikke er bindende for tilbudsgiveren på samme måde, som tilfældet er efter aftalelovens § 1.

Bestemmelsen i artikel 16, stk. 1, modificeres imidlertid væsentligt gennem artikel 16, stk. 2, hvorefter et tilbud ikke kan tilbagekaldes, hvis tilbuddet angiver, at det er uigenkaldeligt. Et tilbud betragtes også som uigenkaldeligt, hvis det indeholder en frist for dets antagelse. Et tilbud kan endvidere ikke tilbagekaldes, hvis tilbudsmotageren havde føje til at antage, at tilbuddet var uigenkaldeligt, og tilbudsmotageren har handlet i tillid hertil.

Efter aftalelovens § 7 kan et tilbud tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsmotageren forinden eller samtidig med, at tilbuddet kommer til hans kundskab.

3.2.5. Efter konventionens artikel 17 ophører et tilbud, herunder også et uigenkaldeligt tilbud, med at gælde, hvis det afslås, jf. herved også aftalelovens § 5. Det fremgår af

artikel 19, at et antagende svar på et tilbud under visse betingelser betragtes som et afslag, hvis det indeholder tilføjelser, begrænsninger eller andre ændringer, jf. pkt. 3.2.7 nedenfor.

3.2.6. Konventionens artikel 18 angår spørgsmålet om antagende svar og det tidspunkt, fra hvilket det antagende svar får virkning.

Efter artikel 18, stk. 1, udgør en erklæring eller anden adfærd fra tilbudsmotageren, som angiver, at han godtager tilbuddet, en antagelse af tilbuddet. Det anføres udtrykkeligt, at tavshed eller passivitet ikke i sig selv kan udgøre en antagelse af tilbuddet. Efter stk. 2 får et antagende svar virkning, når det kommer frem til tilbudsgiveren. Betydningen af, at et antagende svar får virkning, er, at et antagende svar dels ikke kan tilbagekaldes efter dette tidspunkt, jf. artikel 22, dels at aftalen er indgået, når det antagende svar får virkning, jf. artikel 23.

Det følger af aftalelovens § 7, at et svar er bindende, når det er kommet til modtagerens kundskab.

Et antagende svar skal ifølge konventionen – på samme måde som efter aftalelovens § 2 – komme frem til tilbudsgiveren inden for den tid, vedkommende eventuelt måtte have fastsat for svar, jf. artikel 18, stk. 2. Tilbudsmotageren bærer således risikoen for, at svaret kommer frem eller forsinkes. Hvis der ikke er fastsat en frist for svar, skal dette komme frem til tilbudsgiveren inden rimelig tid. Et mundtligt tilbud må antages straks, medmindre andet fremgår af omstændighederne, jf. artikel 18, stk. 2. Tilsvarende gælder efter aftalelovens § 3.

Artikel 18, stk. 3, vedrører samtykke ved en handling. En antagelse gennem udførelsen af en handling tillægges efter bestemmelsen alene betydning, såfremt muligheden for en sådan fremgangsmåde følger af tilbuddet, en praksis, der er skabt mellem parterne, eller af sædvane. En handling, som tilkendegiver tilbudsmotagerens samtykke, vil almindeligvis være forsendelse af varen eller indbetaling af købesummen.

3.2.7. Konventionens artikel 19 vedrører svar, som tilsigter at være antagende, men som indeholder tilføjelser, begrænsninger eller andre ændringer. Et sådant svar anses for et afslag i forbindelse med et nyt tilbud. Denne hovedregel, der fastslås i stk. 1, svarer til aftalelovens § 6, stk. 1.

Efter artikel 19, stk. 2, har tilbudsgiveren pligt til at reklamere mod et uoverensstemmende svar, medmindre svaret ændrer tilbuddet væsentligt.

I artikel 19, stk. 3, præciseres det, at visse ændringer altid betragtes som væsentlige. Det gælder ændringer, som vedrører pris, betaling, varens kvalitet og mængde, sted og tid for levering, omfanget af en parts erstatningsansvar over for den anden part samt vilkår om bilæggelse af tvistemål. Bestemmelsen indebærer, at f.eks. en klausul i svaret, hvorefter varen skal sendes straks, eller som udpeger en anden lastehavn som leveringssted, skal betragtes som et afslag i forbindelse med et nyt tilbud. Det samme gælder f.eks. en klausul om, at tvister skal afgøres ved voldgift.

Bestemmelsen i aftalelovens § 6, stk. 2, fastsætter, at tilbudsgiveren skal reklamere, hvis han må indse, at tilbuds-

modtageren går ud fra, at svaret er i overensstemmelse med tilbuddet.

3.2.8. Konventionens artikel 20 indeholder bestemmelser om fortolkningen af en frist for antagelse af tilbuddet, hvis tilbudsgiveren har fastsat en frist. Bestemmelserne skal alene anvendes, hvis andet ikke er foreskrevet i tilbuddet, følger af tidligere praksis mellem parterne, og andre fortolkningsmomenter i øvrigt ikke fører til et andet resultat.

Efter artikel 20, stk. 1, skal fristen regnes fra det tidspunkt, hvor et telegram, som indeholder tilbuddet, indleveres til forsendelse. Hvis tilbuddet gives i et brev, regnes fristen fra den dato brevet angiver eller, hvis brevet ikke er dateret, fra poststemplets dato. Dette svarer til, hvad der gælder efter dansk ret, jf. aftalelovens § 2, stk. 2.

Det fremgår af artikel 20, stk. 2, at officielle helligdage eller andre dage, hvor forretningerne holder lukket, og som indtræffer inden for fristen for antagelse af tilbud, skal medregnes i beregningen af denne frist. Kun i det tilfælde, hvor den sidste dag i fristen falder på en helligdag eller på en anden dag, hvor forretningerne holdes lukket på det sted, hvor tilbudsgiveren har sit forretningssted, forlænges fristen til nærmeste følgende arbejdsdag. Også dette er en fortolkningsregel, som viger for f.eks. andre bestemmelser, der måtte fremgå af tilbuddet eller en tidligere praksis mellem parterne.

En tilsvarende regel findes ikke i aftaleloven, men bestemmelsen svarer i det væsentlige til reglerne i artikel 3 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, der bl.a. finder anvendelse ved beregningen af forbrugerens fortrydelsesfrist, jf. forbrugerftalelovens § 18, stk. 7.

3.2.9. Konventionens artikel 21 vedrører tilfælde, hvor et antagende svar kommer for sent frem. Det fremgår af stk. 1, at tilbudsgiveren kan vælge at betragte et svar, som kommer for sent frem, som en gyldig antagelse. I så fald skal tilbudsgiveren uden ophold underrette tilbudsmotageren om, at det for sene svar udgør en antagelse. En sådan meddelelse kan gives mundtligt eller sendes til tilbudsmotageren. I sidstnævnte tilfælde har tilbudsgiveren opfyldt sin forpligtelse, når meddelelsen er afsendt, således at tilbudsmotageren bærer risikoen for meddelelsen under forsendelsen.

Aftalelovens § 4, stk. 1, fastsætter, at et antagende svar, der kommer for sent frem, betragtes som et nyt tilbud.

Efter artikel 21, stk. 2, bliver tilbudsgiveren bundet af et for sent svar, hvis det fremgår, at svaret er sendt under sådanne omstændigheder, at det burde være kommet frem rettidigt, og tilbudsgiveren ikke reklamerer over forsinkelsen.

Forskellen mellem denne bestemmelse og aftalelovens § 4, stk. 2, er principielt den samme som den, der gælder vedrørende konventionens artikel 19, stk. 2, og aftalelovens § 6, stk. 2, i tilfælde, hvor der er uoverensstemmelse mellem et antagende svar og tilbuddet. Mens kriteriet efter konventionen er, om svaret ville være kommet rettidigt frem med normale kommunikationsmidler, bygger reglen i aftaleloven

på, om tilbudsmotageren er gået ud fra, at svaret er kommet frem i rette tid, og tilbudsgiveren måtte indse dette.

3.2.10. Efter konventionens artikel 22 kan et antagende svar tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsgiveren senest samtidig med, at antagelsen af tilbuddet ville have fået virkning. Det fremgår af artikel 18, stk. 2, at svaret får virkning, når det kommer frem til tilbudsgiveren inden for fristen for antagelse, og det fremgår af artikel 23, at aftalen anses for indgået, når svaret får virkning.

3.2.11. Efter artikel 23 anses en aftale indgået fra det tidspunkt, hvor et antagende ansvar svar på et tilbud får virkning. Efter artikel 18, stk. 2, sker dette som anført, når svaret kommer frem til tilbudsgiveren.

Konventionen henviser i flere bestemmelser til tidspunktet for aftalens indgåelse. Dette tidspunkt kan være afgørende bl.a. ved mangelsbedømmelsen (artikel 35 og 42). Det kan endvidere være af betydning ved fastsættelsen af prisen (artikel 55). I forbindelse med skadeserstatning (artikel 74 og 79) kan tidspunktet for aftalens indgåelse også få betydning.

3.2.12. Konventionens artikel 24 indeholder fortolkningsregler om spørgsmålet om, hvornår et tilbud, et svar eller en anden viljeserklæring skal anses for kommet frem til adressaten.

For så vidt angår mundtlige meddelelser skal dette anses for at være sket, når meddelelsen afgives til modtageren. Andre meddelelser anses for at være kommet frem, når meddelelsen overleveres til modtageren personligt, til modtagerens forretningssted eller til modtagerens postadresse. Hvis adressaten ikke har noget forretningssted, anses meddelelsen for at være kommet frem, når den afleveres på adressatens bopæl. Det er uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt en meddelelse kan anses for at være kommet frem, om adressaten har fået kendskab til, at meddelelsen er kommet frem.

3.3. Anvendelsen af CISG del II

Det gældende danske forbehold over for CISG del II indebærer, at dansk ret – det vil sige aftalelovens kapitel I – finder anvendelse på spørgsmålet om *indgåelse* af aftaler om internationalt løse køb i de tilfælde, hvor dansk international privatret – det vil sige de danske lovvalgsregler – fører til, at aftalen er undergivet dansk ret.

Som anført under pkt. 2 ovenfor vil CISG del II – uanset det danske forbehold over for denne del af konventionen – imidlertid finde anvendelse i de i praksis ofte forekommende tilfælde, hvor en dansk erhvervsdrivende indgår aftale om et internationalt køb med en kontraktpart, der har forretningssted i en anden konventionsstat, og hvor de internationale privatretlige regler fører til anvendelse af konventionens del II. Det samme gælder f.eks. i tilfælde, hvor parterne har aftalt, at CISG del II skal anvendes.

En konsekvens af det gældende danske forbehold over for CISG del II er i øvrigt, at spørgsmål om, hvorvidt f.eks. en aftale om et internationalt køb er indgået mellem en dansk importør og en kinesisk eksportør, efter omstændighederne vil skulle afgøres efter national kinesisk aftaleret frem for

CISG del II. Det skyldes, at Kina – på samme måde som f.eks. USA – har taget forbehold efter konventionens artikel 95, hvorefter en konventionsstat kan tage forbehold om, at CISG *alene* skal finde anvendelse, hvis begge aftaleparter har forretningssted i konventionsstater, og i forhold til CISG del II kan Danmark ikke anses som en konventionsstat, jf. konventionens artikel 92, stk. 2. Med en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II vil CISG del II regulere spørgsmålet, uanset om f.eks. dansk, kinesisk eller amerikansk ret ellers ville skulle have fundet anvendelse.

4. Rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507)

4.1. Som anført under pkt. 2 ovenfor blev det i Nordisk Ministerråd i 2008 besluttet at tage de nordiske landes forbehold over for CISG del II op til fornyet overvejelse. Den Nordiske Embedsmandskomiteé for lovsamarbejde (EKLÖV) anmodede i den forbindelse en svensk professor (professor Jan Kleineman) om at foretage en udredning af, hvorvidt de nordiske lande bør ophæve deres forbehold over for CISG del II.

4.2. Professor Jan Kleinemans rapport »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507) indeholder i kapitel 2 en generel beskrivelse af CISG og baggrunden for de nordiske landes forbehold over for konventionens del II om aftalens indgåelse, mens kapitel 3 indeholder en gennemgang af CISG del II. I kapitel 4 redegøres der for nogle aftaleretlige principper, mens redegørelsens kapitel 5 indeholder en vurdering af, om de nordiske lande bør tilbagekalde deres forbehold over for CISG del II.

I redegørelsen anføres det bl.a., at nordisk aftaleret bygger på det såkaldte løfteprincip, mens konventionens regler bygger på en kombination af løfteprincippet og det såkaldte kontraktprincip. Løfteprincippet er ifølge rapporten i udgangspunktet til fordel for tilbudsmotageren, idet tilbudsgiveren er bundet af sit tilbud i (hele) den periode, hvor tilbudsmotageren rettidigt kan afgive accept, mens kontraktprincippet umiddelbart er til fordel for tilbudsgiveren, idet denne kun bliver bundet af sit tilbud, hvis det accepteres af modparten.

Ifølge rapporten adskiller gældende nordisk aftaleret om aftalers indgåelse sig imidlertid hverken i teori eller i praksis *væsentligt* fra konventionens regler herom. Det skyldes navnlig, at en tilbudsgiver efter konventionens artikel 16, stk. 2, ikke kan tilbagekalde et tilbud bl.a. i tilfælde, hvor tilbuddet indeholder en frist for tilbudsmotagers antagelse af tilbuddet.

Hertil kommer, at CISG, herunder konventionens del II, har opnået bred international anerkendelse, og at konventionen herigennem bidrager til at mindske transaktionsomkostningerne ved international handel. Således er det ud af de 76 lande, som har ratificeret CISG, *alene* Danmark, Finland, Norge og Sverige, der har taget forbehold over for CISG del II.

De nordiske landes ophævelse af deres forbehold vil ifølge rapporten være udtryk for, at disse lande anerkender de

internationalt fastsatte regler om indgåelse af aftaler om internationale køb, og dette vurderes ikke alene at ville have en positiv symbolværdi i forhold til de øvrige konventionslande, men også at ville medføre langt større forudsigelighed om, hvilke regler der anvendes på aftaleforholdet.

Bl.a. på den anførte baggrund anbefales det i rapporten, at de nordiske lande ophæver deres respektive forbehold over for CISG del II.

4.3. Justitsministeriet sendte i april 2009 rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507) i høring. Adskillige høringsparter udtrykte i den forbindelse uforbeholden støtte til en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II, mens ingen høringsparter udtalte sig imod en ophævelse af det danske forbehold.

Advokatrådet anførte i sit høringssvar af 2. juni 2009 bl.a., at de bekymringer, som i sin tid begrundede de nordiske landes forbehold over for CISG del II, ikke i praksis har vist sig berettigede, herunder har det danske forbehold navnlig ikke sikret, at spørgsmålet om aftalens indgåelse og spørgsmålet om aftalens gyldighed i praksis afgøres efter kun ét regelsæt, nemlig den danske aftalelov. Det er efter en samlet vurdering Advokatrådets opfattelse, at der både ud fra en teoretisk og praktisk synsvinkel er gode grunde til, at det danske forbehold over for CISG del II bør ophæves.

Dansk Industri anførte i sit høringssvar af 2. juni 2009 bl.a., at en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II vil kunne medføre en højere grad af forudsigelighed med hensyn til retsgrundlaget for parternes aftale og dermed lavere transaktionsomkostninger i forbindelse med indgåelse af internationale købsaftaler til gavn for både danske og udenlandske aftaleparter. Dansk Industri kan på den baggrund støtte, at det danske forbehold over for CISG del II ophæves.

5. Justitsministeriets overvejelser

5.1. I forbindelse med ratifikationen af CISG tog Danmark – i lighed med Finland, Norge og Sverige – som nævnt forbehold over for CISG del II.

Forbeholdet blev navnlig begrundet med, at reglerne i CISG del II, der er påvirket af Common law-landenes aftaleret, adskiller sig fra aftalelovens regler særligt for så vidt angår reglerne om tilbud og mulighederne for at tilbagekalde tilbud. Det blev endvidere anført, at CISG ikke regulerer spørgsmålet om aftalers gyldighed, hvorfor en gennemførelse af CISG del II i dansk ret ville betyde, at konventionens bestemmelser skulle finde anvendelse på spørgsmålet om aftalens indgåelse, mens aftaleloven skulle finde anvendelse på spørgsmålet om aftalens gyldighed, hvilket ville skabe usikkerhed om, hvorvidt der er indgået en gyldig aftale. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 6.1 i de almindelige bemærkninger til det lovforslag, som ligger til grund for den internationale købelov, jf. lovforslag nr. L 35 om forslag til international købelov, der blev fremsat den 6. oktober 1988 (Folketingsstidende 1988-89, tillæg A, s. 1020).

5.2. Justitsministeriet er – på samme måde som bl.a. Advokatrådet, jf. pkt. 4.3 ovenfor – af den opfattelse, at de

grunde, der i forbindelse med de nordiske landes ratifikation af CISG medførte, at Danmark, Finland, Norge og Sverige tog forbehold over for CISG del II, ikke længere gør sig gældende med samme styrke.

Som anført i rapporten »Avtalsslutande vid internationella köp av varor« (TemaNord 2009:507) indebærer navnlig de undtagelser, som er indeholdt i konventionens artikel 16, stk. 2, at forskellene mellem løfteprincippet, som nordisk aftaleret bygger på, og kontraktsprincippet, som CISG del II i vidt omfang bygger på, i praksis er meget begrænsede.

Hertil kommer, at CISG i dag har opnået meget stor international udbredelse. Som anført under pkt. 4.2 ovenfor har 76 lande, herunder langt hovedparten af EU's medlemslande samt f.eks. USA, Rusland, Japan og Kina, ratificeret CISG, og det er udelukkende Danmark, Finland, Norge og Sverige, der har taget forbehold over for konventionens del II.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II medføre en høj grad af forudsigelighed med hensyn til, hvilke regler om aftalens indgåelse der gælder ved internationale køb af varer med dansk tilknytning, og denne forudsigelighed vurderes at ville være til gavn for danske erhvervsdrivende.

På den anførte baggrund foreslås det ved en ændring af den internationale købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område (aftaleloven), at det danske forbehold over for CISG del II om aftalens indgåelse ophæves. Herefter vil CISG i sin helhed, medmindre parterne i en aftale om et internationalt køb har aftalt andet, finde anvendelse på aftalen. Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, og § 2, nr. 1.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke umiddelbart at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

12. Sammenfattende skema

| | Positive konsekvenser/ mindre udgifter | Negative konsekvenser/ merudgifter |
|--|---|---------------------------------------|
| Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner | Ingen | Ingen |
| Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner | Ingen | Ingen |
| Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet | Efter omstændighederne visse afledte, positive økonomiske konsekvenser, i form af mindre transaktionsomkostninger som følge af en større grad af forudsigelighed med hensyn til retsgrundlaget for indgåelsen af aftaler om internationale køb. | Ingen |

Lovforslaget kan imidlertid have visse afledte, positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet der med lovforslaget tilvejebringes en høj grad af forudsigelighed med hensyn til retsgrundlaget for indgåelse af aftaler om internationale køb. Den større forudsigelighed vil efter omstændighederne kunne medføre, at transaktionsomkostninger, som er forbundet med danske erhvervsdrivendes indgåelse af aftaler om internationale køb, minimeres.

8. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Lovforslagets forhold til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Detail, Håndværksrådet, Forsikring og Pension, Finansrådet, Forbrugerrådet, Kommunernes Landsforening, Danske Regioner, Datatilsynet, Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

| | | |
|---|--|-------|
| Administrative konsekvenser for erhvervslivet | Ingen | Ingen |
| Miljømæssige konsekvenser | Ingen | Ingen |
| Administrative konsekvenser for borgerne | Ingen | Ingen |
| Forholdet til EU-retten | Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter | |

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at § 1, 2. pkt., i den internationale købelov, hvorefter CISG del II om aftalens indgåelse ikke gælder her i landet, ophæves.

CISG vil herefter være gennemført i sin helhed i dansk ret. Om betydningen heraf henvises der til pkt. 4 og 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Den foreslåede § 9 a i aftaleloven indebærer, at aftalelovens kapitel I om afslutning af aftaler ikke skal finde anvendelse på aftaler omfattet af den internationale købelov. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det danske forbehold over for CISG del II om aftalens indgåelse foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 3

Det følger af artikel 97, stk. 4, i CISG, at en stat, der afgiver en erklæring i henhold til konventionen, til hver en tid kan tilbagekalde erklæringen ved en skriftlig meddelelse, som afgives i behørig form til depositaren, og at en sådan tilbagekaldelse får virkning den første dag i den måned, som følger efter, at 6 måneder er forløbet fra den dag, depositaren modtog tilbagekaldelsen.

For at sikre, at loven træder i kraft samtidig med virkningstidspunktet for tilbagekaldelsen af Danmarks erklæring i henhold til konventionens artikel 92, stk. 1, om ikke at være bundet af konventionens del II, foreslås det i *stk. 1*, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

I *stk. 2*, 1. pkt., foreslås det med henblik på ikke at gribe ind i bestående aftaleforhold, at de hidtil gældende regler skal finde anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden.

I relation til aftaler, som indgås efter lovens ikrafttræden, men hvor en kontraktspart inden lovens ikrafttræden har stillet forslag om aftaleindgåelse, vil de hidtil gældende regler ligeledes finde anvendelse jf. *stk. 2*, 2. *pkt.* Det bemærkes herved, at konventionen alene skal finde anvendelse på indgåelse af en aftale, når forslaget om at indgå aftalen stilles på eller efter den dato, hvor konventionen træder i kraft i forhold til de kontraherende stater, jf. konventionens artikel 100, stk. 1.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Efter konventionens artikel 93 kan en kontraherende stat tage forbehold om, at konventionen ikke skal gælde for et eller flere af statens landområder, hvis staten har to eller flere landområder, hvor der i medfør af statens forfatning gælder forskellige retssystemer vedrørende de emner, som konventionen behandler.

I forbindelse med ratifikationen af CISG tog Danmark forbehold efter konventionens artikel 93, således at konventionen ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Efter den gældende bestemmelse i § 5 i international købelov kan loven ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette er ikke sket, og forbeholdet efter konventionens artikel 93 gælder derfor fortsat.

Færøerne har pr. 1. januar 2010 overtaget formueretten, og aftaleloven på Færøerne samt spørgsmålet om en eventuel gennemførelse i færøsk ret af den internationale købelov hører nu under de færøske myndigheder. Loven skal derfor ikke gælde – eller ved kongelig anordning kunne sættes i kraft – for Færøerne. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I international købelov, lov nr. 733 af 7. december 1988, foretages følgende ændring:

§ 1. Bestemmelserne i De Forenede Nationers konvention af 11. april 1980 om aftaler om internationale køb, jf. bilaget til denne lov, gælder her i landet. Dette gælder dog ikke konventionens del II om aftalens indgåelse.

1. § 1, 2. pkt., ophæves.

§ 2

I lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 26. august 1996, foretages følgende ændring:

1. Efter § 9 indsættes i *kapitel I*:

»§ 9 a. §§ 1-9 finder ikke anvendelse på afslutning af aftaler om løsøre køb, der er omfattet af den internationale købelov.«

§ 3

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. For aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det samme gælder for aftaler, hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

De Forenede Nationers konvention om aftaler om internationale køb

De kontraherende stater,

som under hensyn til de generelle målsætninger i de resolutioner, som blev vedtaget af De Forenede Nationers sjette særlige generalforsamling om etablering af en ny international økonomisk orden,

som anser at en udvikling af den internationale handel på grundlag af lighed og gensidige fordele er en vigtig faktor for fremme af ven-skabelige forbindelser mellem stater,

som anser at vedtagelsen af ensartede regler, som regulerer aftaler om internationale løsøre-køb, og som tager hensyn til forskellige sociale, økonomiske og retlige systemer, vil bidrage til fjernelsen af retlige hindringer i den internationale handel og fremme dennes udvikling,

er blevet enige om følgende:

DEL I

United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the broad objectives in the resolutions adopted by the sixth special session of the General Assembly of the United Nations on the establishment of a New International Economic Order,

Considering that the development of international trade on the basis of equality and mutual benefit is an important element in promoting friendly relations among States,

Being of the opinion that the adoption of uniform rules which govern contracts for the international sale of goods and take into account the different social, economic and legal systems would contribute to the removal of legal barriers in international trade and promote the development of international trade,

Have agreed as follows:

PART I

Convention des Nations Unies sur les contrats de vente internationale de marchandises

Les Etats parties à la présente Convention

Ayant presents a l'esprit les objectifs généraux inscrits dans les résolutions relatives à l'instauration d'un nouvel ordre économique international que l'Assemblée générale a adoptées à sa sixième session extraordinaire,

Considérant que le développement du commerce international sur la base de l'égalité et des avantages mutuels est un élément important dans la promotion de relations amicales entre les Etats,

Estimant que l'adoption de règles uniformes applicables aux contrats de vente internationale de marchandises et compatibles avec les différents systèmes sociaux, économiques et juridiques contribuera à l'élimination des obstacles juridiques aux échanges internationaux et favorisera le développement du commerce international,

Sont convenus de ce qui suit:

PREMIERE PARTIE

**KONVENTIONENS AN-
VENDELSESOMRÅDE
OG ALMINDELIGE BE-
STEMMELSER**

[Udeladt]

**DEL II
AFTALENS INDGÅEL-
SE**

Artikel 14

1. Et forslag om indgåelse af aftale, som rettes til en eller flere bestemte personer, udgør et tilbud, hvis det er tilstrækkeligt bestemt og viser tilbudsgiverens vilje til at blive forpligtet, hvis tilbuddet antages. Et forslag er tilstrækkeligt bestemt, hvis det angiver den vare, som det angår, og udtrykkeligt eller stiltiende fastsætter eller angiver, hvordan varens mængde og pris skal fastsættes.

2. Et forslag, der ikke er rettet til en eller flere bestemte personer, skal alene anses for en opfordring til at give tilbud, medmindre det modsatte klart er tilkendegivet af den person, som fremsætter forslaget.

Artikel 15

1. Et tilbud har virkning, når det kommer frem til tilbudsmotageren.

2. Et tilbud kan, selv om det er uigenkaldeligt, tilbagekaldes, såfremt tilbagekal-

**SPHERE OF APPLICA-
TION AND GENERAL
PROVISIONS**

[Udeladt]

**PART II
FORMATION OF THE
CONTRACT**

Article 14

(1) A proposal for concluding a contract addressed to one or more specific persons constitutes an offer if it is sufficiently definite and indicates the intention of the offerer to be bound in case of acceptance. A proposal is sufficiently definite if it indicates the goods and expressly or implicitly fixes or makes provision for determining the quantity and the price.

(2) A proposal other than one addressed to one or more specific persons is to be considered merely as an invitation to make offers, unless the contrary is clearly indicated by the person making the proposal.

Article 15

(1) An offer becomes effective when it reaches the offeree.

(2) An offer, even if it is irrevocable, may be withdrawn if the withdrawal

**CHAMP D'APPLICATI-
ON ET DISPOSITIONS
GENERALES**

[Udeladt]

**DEUXIEME PARTIE
FORMATION DU CON-
TRAT**

Article 14

1) Une proposition de conclure un contrat adressée à une ou plusieurs personnes déterminées constitue une offre si elle est suffisamment précise et si elle indique la volonté de son auteur d'être lié en cas d'acceptation. Une proposition est suffisamment précise lorsqu'elle désigne les marchandises et, expressément ou implicitement, fixe la quantité et le prix ou donne des indications permettant de les déterminer.

2) Une proposition adressée à des personnes indéterminées est considérée seulement comme une invitation à l'offre, à moins que la personne qui a fait la proposition n'ait clairement indiqué le contraire.

Article 15

1) Une offre prend effet lorsqu'elle parvient au destinataire.

2) Une offre, même si elle est irrévocable, peut être rétractée si la rétractation

delsen kommer frem til tilbudsmotageren før eller samtidig med tilbuddet.

Artikel 16

1. Indtil en aftale er indgået, kan et tilbud tilbagekaldes, såfremt tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsmotageren, før han har afsendt et antagende svar.

2. Et tilbud kan dog ikke tilbagekaldes:

- a) Hvis det, enten ved at fastsætte en bestemt frist for dets antagelse eller på anden måde angiver, at det er uigenkaldeligt, eller
- b) hvis tilbudsmotageren havde føje til at antage, at tilbuddet var uigenkaldeligt, og tilbudsmotageren har handlet i tillid til tilbuddet.

Artikel 17

Et tilbud, herunder også et uigenkaldeligt tilbud, bortfalder, når tilbudsmotagerens afslag kommer frem til tilbudsgiveren.

Artikel 18

1. En erklæring eller anden adfærd fra tilbudsmotageren, som angiver, at han godtager tilbuddet, er en antagelse af tilbuddet. Tavsighed eller passivitet er ikke i sig selv en antagelse af tilbuddet.

2. En antagelse af et tilbud får virkning, når det antagende svar kommer frem til tilbudsgiveren. Antagelsen får ikke virkning, hvis det

reaches the offeree before or at the same time as the offer.

Article 16

(1) Until a contract is concluded an offer may be revoked if the revocation reaches the offeree before he has dispatched an acceptance.

(2) However, an offer cannot be revoked:

- (a) if it indicates, whether by stating a fixed time for acceptance or otherwise, that it is irrevocable; or
- (b) if it was reasonable for the offeree to rely on the offer as being irrevocable and the offeree has acted in reliance on the offer.

Article 17

An offer, even if it is irrevocable, is terminated when a rejection reaches the offerer.

Article 18

(1) A statement made by or other conduct of the offeree indicating assent to an offer is an acceptance. Silence or Inactivity does not in itself amount to acceptance.

(2) An acceptance of an offer becomes effective at the moment the indication of assent reaches the offerer. An acceptance is not

parvient au destinataire avant ou en même temps que l'offre.

Article 16

1) Jusqu'à ce qu'un contrat ait été conclu, une offre peut être révoquée si la révocation parvient au destinataire avant que celui-ci ait expédié une acceptation.

2) Cependant, une offre ne peut être révoquée:

- a) si elle indique, en fixant un délai déterminé pour l'acceptation, ou autrement, qu'elle est irrévocable; ou
- b) s'il était raisonnable pour le destinataire de considérer l'offre comme irrévocable et s'il a agi en conséquence.

Article 17

Une offre, même irrévocable, prend fin lorsque son rejet parvient à l'auteur de l'offre.

Article 18

1) Une déclaration ou autre comportement du destinataire indiquant qu'il acquiesce à une offre constitue une acceptation. Le silence ou l'inaction à eux seuls ne peuvent valoir acceptation.

2) L'acceptation d'une offre prend effet au moment où l'indication d'acquiescement parvient à l'auteur de l'offre. L'acceptation ne

antagende svar ikke kommer frem til tilbudsgiveren inden for den tid, han har fastsat, eller, hvis ingen tid er fastsat, inden rimelig tid, når tilbørligt hensyn tages til omstændighederne ved handlen, herunder hvor hurtigt et kommunikationsmiddel tilbudsgiveren har anvendt. Et mundtligt tilbud skal antages straks, medmindre andet fremgår af omstændighederne.

3. Hvis det imidlertid fremgår af tilbuddet eller følger af en praksis, der er skabt mellem parterne, eller af sædvane, at tilbudsmodtageren kan tilkendegive sit samtykke ved en handling, f.eks. ved forsendelse af varen eller betaling af købesummen, uden at give meddelelse til tilbudsgiveren, får antagelse af tilbuddet virkning fra det tidspunkt, denne handling foretages, forudsat at handlingen iværksættes inden for den tidsfrist, som er nævnt i stk. 2.

Artikel 19

1. Svar på tilbud, som angiver at være et antagende svar, men som indeholder tilføjelser, begrænsninger eller andre ændringer, er et afslag på tilbuddet og udgør et nyt tilbud.

2. Svar på tilbud, som angiver at være et antagende svar, men som indeholder

effective if the indication of assent does not reach the offerer within the time he has fixed or, if no time is fixed, within a reasonable time, due account being taken of the circumstances of the transaction, including the rapidity of the means of communication employed by the offerer. An oral offer must be accepted immediately unless the circumstances indicate otherwise.

(3) However, if, by virtue of the offer or as a result of practices which the parties have established between themselves or of usage, the offeree may indicate assent by performing an act, such as one relating to the dispatch of the goods or payment of the price, without notice to the offeror, the acceptance is effective at the moment the act is performed, provided that the act is performed within the period of time laid down in the preceding paragraph.

Article 19

(1) A reply to an offer which purports to be an acceptance but contains additions, limitations or other modifications is a rejection of the offer and constitutes a counter-offer.

(2) However, a reply to an offer which purports to be an acceptance but contains

prend pas effet si cette indication ne parvient pas à l'auteur de l'offre dans le délai qu'il a stipulé ou, à défaut d'une telle stipulation, dans un délai raisonnable, compte tenu des circonstances de la transaction et de la rapidité des moyens de communication utilisés par l'auteur de l'offre. Une offre verbale doit être acceptée immédiatement, à moins que les circonstances n'impliquent le contraire.

3) Cependant, si, en vertu de l'offre, des habitudes qui se sont établies entre les parties ou des usages, le destinataire de l'offre peut indiquer qu'il acquiesce en accomplissant un acte se rapportant, par exemple, à l'expédition des marchandises ou au paiement du prix, sans communication à l'auteur de l'offre, l'acceptation prend effet au moment où cet acte est accompli, pour autant qu'il le soit dans les délais prévus par le paragraphe précédent.

Article 19

1) Une réponse qui tend à être l'acceptation d'une offre, mais qui contient des additions, des limitations ou autres modifications, est un rejet de l'offre et constitue une contre-offre.

2) Cependant, une réponse qui tend à être l'acceptation d'une offre, mais qui

yderligere eller andre vilkår, der ikke væsentligt ændrer tilbuddets vilkår, er dog et antagende svar, medmindre tilbudsgiveren uden ugrundet ophold mundtligt gør indsigelse mod uoverensstemmelsen eller sender en meddelelse herom. Gør han ikke det, er aftalevilkårene lig med vilkårene i tilbuddet med de ændringer, som er indeholdt i det antagende svar.

3. Tilføjelser eller andre vilkår, som angår pris, betaling, varens kvalitet eller mængde sted og tid for levering, omfanget af den ene parts erstatningsansvar over for den anden part eller bilæggelse af tvistemål, anses bl.a. for at ændre tilbuddets vilkår væsentligt.

Artikel 20

1. En frist for antagelse af tilbuddet, som fastsættes af tilbudsgiveren i et telegram eller brev, regnes fra det øjeblik, telegrammet indleveres til forsendelse eller fra den dato, som brevet angiver, eller, hvis en sådan dato ikke findes, fra datoen på kuverten. En frist for antagelse, som tilbudsgiveren fastsætter telefonisk, ved telex eller ved andre øjeblikkelige kommunikationsmidler, regnes fra det tidspunkt,

additional or different terms which do not materially alter the terms of the offer constitutes an acceptance, unless the offeror, without undue delay, objects orally to the discrepancy or dispatches a notice to that effect. If he does not so object, the terms of the contract are the terms of the offer with the modifications contained in the acceptance.

(3) Additional or different terms relating, among other things, to the price, payment, quality and quantity of the goods, place and time of delivery, extent of one party's liability to the other or the settlement of disputes are considered to alter the terms of the offer materially.

Article 20

(1) A period of time for acceptance fixed by the offerer in a telegram or a letter begins to run from the moment the telegram is handed in for dispatch or from the date shown on the letter or, if no such date is shown, from the date shown on the envelope. A period of time for acceptance fixed by the offerer by telephone, telex or other means of instantaneous communication, begins to run from the mo-

contient des éléments complémentaires ou différents n'altérant pas substantiellement les termes de l'offre, constitue une acceptation, à moins que l'auteur de l'offre, sans retard injustifié, n'en relève les différences verbalement ou n'adresse un avis à cet effet. S'il ne le fait pas, les termes du contrat sont ceux de l'offre, avec les modifications comprises dans l'acceptation.

3) Des éléments complémentaires ou différents relatifs notamment au prix, au paiement, à la qualité et à la quantité des marchandises, au lieu et au moment de la livraison, à l'étendue de la responsabilité d'une partie à l'égard de l'autre ou au règlement des différends, sont considérés comme altérant substantiellement les termes de l'offre.

Article 20

1) Le délai d'acceptation fixé par l'auteur de l'offre dans un télégramme ou une lettre commence à courir au moment où le télégramme est remis pour expédition ou à la date qui apparaît sur la lettre ou, à défaut, à la date qui apparaît sur l'enveloppe. Le délai d'acceptation quo l'auteur de l'offre fixe par téléphone, par télex ou par d'autres moyens de communication instantanés commence à courir au mo-

da meddelelsen kommer frem til tilbudsmotageren.

2. Officielle søn- og helligdage eller andre dage, hvor forretningerne holder lukket, som indtræffer, mens fristen for antagelse af tilbud løber, medregnes i beregningen af denne frist. Hvis imidlertid en meddelelse om antagelse af tilbudet ikke kan afleveres på tilbudsgiverens adresse på fristens sidste dag, fordi den falder på en søn- eller helligdag eller på en anden dag, hvor forretningerne holdes lukket på tilbudsgiverens forretningssted, forlænges fristen dog til den nærmest følgende åbningsdag.

Artikel 21

1. Et antagende svar, der er kommet for sent, er alligevel at anse som en gyldig antagelse af tilbud, hvis tilbudsgiveren uden ophold giver tilbudsmotageren mundtlig eller skriftlig meddelelse herom.

2. Viser et brev eller anden skriftlig meddelelse, der indeholder et antagende svar, som er nået for sent frem, at det er blevet sendt under sådanne omstændigheder, at det ville være kommet rettidigt frem til tilbudsgiveren, hvis dets befordring havde været normal, anses det forsinkede antagende svar alligevel for en gyldig antagelse af tilbud, medmindre tilbudsgiveren uden ophold

ment that the offer reaches the offeree.

(2) Official holidays or non-business days occurring during the period for acceptance are included in calculating the period. However, if a notice of acceptance cannot be delivered at the address of the offerer on the last day of the period because that day falls on an official holiday or a non-business day at the place of business of the offerer, the period is extended until the first business day which follows.

Article 21

(1) A late acceptance is nevertheless effective as an acceptance if without delay the offerer orally so informs the offeree or dispatches a notice to that effect.

(2) If a letter or other writing containing a late acceptance shows that it has been sent in such circumstances that if its transmission had been normal it would have reached the offerer in due time, the late acceptance is effective as an acceptance unless, without delay, the offerer orally informs the offeree that he considers his offer

ment où l'offre parvient au destinataire.

2) Les jours fériés ou chômés qui tombent pendant que court le délai d'acceptation sont comptés dans le calcul de ce délai. Cependant, si la notification ne peut être remise à l'adresse de l'auteur de l'offre le dernier Jour du délai, parce que celui-ci tombe un Jour férié ou chômé au lieu d'établissement de l'auteur de l'offre, le délai est prorogé jusqu'au premier Jour ouvrable suivant.

Article 21

1) Une acceptation tardive produit néanmoins effet en tant qu'acceptation si, sans retard, l'auteur de l'offre en informe verbalement le destinataire ou lui adresse un avis à cet effet.

2) Si la lettre ou autre écrit contenant une acceptation tardive révèle qu'elle a été expédiée dans des conditions telles que, si sa transmission avait été régulière, elle serait parvenue à temps à l'auteur de l'offre, l'acceptation tardive produit effet en tant qu'acceptation à moins que, sans retard, l'auteur de l'offre n'informe verbalement le destinataire de

giver tilbudsmottageren mundtlig besked om, at han anser sit tilbud for bortfaldet, eller sender en meddelelse herom.

Artikel 22

Et antagende svar kan tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsgiveren før eller samtidig med, at antagelsen af tilbuddet ville have fået virkning.

Artikel 23

En aftale er indgået i det øjeblik et antagende svar får virkning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 24

Ved anvendelse af denne del af konventionen anses et tilbud, en antagelse af et tilbud eller anden viljeserklæring for at være »kommet frem« til adressaten, når den er meddelt ham mundtligt, eller på anden måde overleveret til ham personligt, til hans forretningssted eller postadresse eller, hvis han intet forretningssted eller ingen postadresse har, til hans bopæl.

**DEL III
LØSØREKØB**

[Udeladt]

DEL IV

as having lapsed or dispatched a notice to that effect.

Article 22

An acceptance may be withdrawn if the withdrawal reaches the offerer before or at the same time as the acceptance would have become effective.

Article 23

A contract is concluded at the moment when an acceptance of an offer becomes effective in accordance with the provisions of this Convention.

Article 24

For the purposes of this Part of the Convention, an offer, declaration of acceptance or any other indication of intention »reaches« the addressee when it is made orally to him or delivered by any other means to him personally, to his place of business or mailing address or, if he does not have a place of business or mailing address, to his habitual residence.

**PART III
SALE OF GOODS**

[Udeladt]

PART IV

l'offre qu'il considère que son offre avait pris fin ou qu'il ne lui adresse un avis à cet effet.

Article 22

L'acceptation peut être rétractée si la rétractation parvient à l'auteur de l'offre avant le moment où l'acceptation aurait pris effet ou à ce moment.

Article 23

Le contrat est conclu au moment où l'acceptation d'une offre prend effet conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 24

Aux fins de la présente partie de la Convention, une offre, une déclaration d'acceptation ou toute autre manifestation d'intention »parvient« à son destinataire lorsqu'elle lui est faite verbalement ou est délivrée par tout autre moyen au destinataire lui-même, à son établissement, à son adresse postale ou, s'il n'a pas d'établissement ou d'adresse postale, à sa résidence habituelle.

**TROISIÈME PARTIE
VENTE DE MARCHANDISES**

[Udeladt]

QUATRIÈME PARTIE

**AFSLUTTENDE BE-
STEMMELSER**

[Udeladt]

FINAL PROVISIONS

[Udeladt]

**DISPOSITIONS FINA-
LES**

[Udeladt]